

Reactie op de internet consultatie d.d. 13-12-2017

Laat ik beginnen met de opmerking dat ik uitermate gelukkig ben dat de Beleidsregel netwerkaansluitpunt nu eindelijk als ontwerp verschenen is. In feit was dit alles al geregeld in het Besluit Randapparaten van 2007, maar nu wordt één en ander nog beter verwoord.

Ik zal in mijn reactie voornamelijk ingaan op de situatie bij kabel aanbieders, daar heb ik het meeste ervaring mee, en daar ligt de situatie het moeilijkst.

Om een aansluiting op het netwerk van een provider te kunnen gebruiken zijn er twee apparaten nodig, een modem en een router. Het is tegenwoordig gebruikelijk om die twee te combineren in één apparaat, een modem-router. Dat is het enige apparaat dat een kabel provider levert, een los modem wordt niet geleverd. Sinds het Besluit Eindapparaten van kracht werd is de consument vrij in de keuze van zijn router, alleen het modem was nog onderwerp van discussie. Hoe kan hij dan zijn eigen router aansluiten? Daar zijn momenteel twee mogelijkheden voor.

Als eerste de router achter router constructie. In die situatie blijft de provider alle modem-router functionaliteit leveren, en is de consument volledig afhankelijk van ook de kwaliteit van de router functionaliteit van de door de provider geleverde modem-router. En die is veelal bedroevend, zodat de consument nog steeds geen optimaal netwerk kan bouwen.

Als tweede optie is er dan nog de bridge mode. Hierbij wordt het router gedeelte van de door de provider geleverde modem-router uitgeschakeld, zodat er zoiets als een modem zou overblijven. Dit werkt met het oude, maar nog steeds meest gebruikte IPv4 netwerkprotocol. Ziggo claimt echter het nieuwe IPv6 netwerk protocol niet te kunnen leveren over een modem-router in bridge mode. Het internet bestaat uit beide protocollen, en dus krijgt de consument dan geen volledige internet aansluiting.

Uit het voorafgaande blijkt zonneklaar dat de consument in staat moet worden gesteld ook het modem ofwel een modem-router van zijn eigen keuze in te zetten, zoals de Beleidsregel voorstelt. Anders kan hij alleen maar gebruik maken van slecht of half functionerende internet aansluitingen. Nederland sluit daarmee ook naadloos aan op de wetgeving van onze Duitse oosterburen met een gelijke interpretatie van de Europese richtlijn.

Toch is er één aspect wat men in Duitsland over het hoofd geziene heeft, en waarvan ik hoop dat dit in Nederland beter geregeld wordt. Het Duitse zusterbedrijf van Ziggo (beide Liberty Global) schrijft op hun website het volgende:

Bei Nutzung eines eigenen Routers: Wer kümmert sich um Updates und hilft bei Fragen?

Nutzer eigener Router müssen sich eigenständig um Firmware-Updates der Router kümmern und sich bei Fragen rund um den Router an den Routerhersteller wenden. Es wird also weder einen kostenfreien Austausch des Routers im Schadfall, noch eine Vor-Ort- Unterstützung im Fehlerfall durch Techniker geben.

Dit kan helemaal niet! De Docsis specificaties voor kabel modems schrijven voor dat firmware updates uitsluitend door de provider gedaan mogen worden. Bij een goed ontworpen Docsis apparaat kan de gebruiker dus helemaal geen firmware update uitvoeren! Afgezien daarvan, de fabrikanten stellen die firmware niet ter beschikking aan consumenten.

Dit moet daarom in Nederland beter geregeld worden. Het is zonneklaar dat de kabel provider firmware updates moet uitvoeren, en daarvoor moet dan ook een verplichting bestaan. De provider krijgt daarmee een inspanningsverplichting voor ieder type kabel modem (modem/router) dat gebruikt wordt op zijn netwerk. De provider kan dat alleen maar doen als hij op zijn beurt ondersteuning krijgt van de fabrikant van de apparatuur. Een consument die een obscuur modem in verweggiestan koopt, kan niet verwachten dat de provider die kan ondersteunen, zeker als de fabrikant van het apparaat niet actief is op de Europese markt, of dat apparaat niet uitbrengt in Europa (ik beperk dat niet tot Nederland).

De provider mag geen wijzigingen aanbrengen in die firmware, tenzij dit absoluut noodzakelijk is voor het goed functioneren van zijn netwerk. Evenmin mag de provider via bijvoorbeeld het TR-069 protocol functionaliteit van modem/routers aanpassen of onmogelijk maken, tenzij dit noodzakelijk is voor het goed functioneren van zijn netwerk. Dit geldt ook voor andere types modem/router, bijvoorbeeld DSL routers.

Ik ben er al jaren voorstander van dat de gebruiker zelf mag bepalen welke apparatuur hij wil gebruiken voor zijn internet verbinding. Echter er speelt meer dan het uitsluitend moeten toestaan door de provider van het gebruik van eigen apparatuur, zo blijkt. Enerzijds wordt de provider geconfronteerd met extra werkzaamheden, anderzijds kan de provider ook op ongewenste wijze ingrijpen op de functionaliteit van de door de consument aangeschafte apparatuur. Het lijkt mij niet eenvoudig om dit in sluitende wet- en regelgeving onder te brengen, maar gezien het Duitse voorbeeld zou er wel een poging toe gedaan moeten worden.